

Evocaciones

Evocacions / Evocations

Orquestra simfònica
Symphony Orchestra
Orquesta sinfónica

Manuel Blancafort

Reg. B.3190

EDITORIAL DE MÚSICA
BOILEAU

Provença, 287 · 08037 BARCELONA (Spain)
Tels. (+34) 932 155 334 / (+34) 934 877 456
www.boileau-music.com · boileau@boileau-music.com

Legalmente PROHIBIDA
la reproducción no autorizada.

Unauthorised reproduction
is legally FORBIDDEN.

Legalment PROHIBIDA
la reproducció no autorizada.

All rights reserved

És il·legal la reproducció total o parcial d'aquesta publicació, així com la seva transmissió per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, magnètic, digital, per fotocòpia, enregistrament o altres mètodes sense permís previ dels titulars del copyright.

It is against the law to totally or partially reproduce this publication or to transfer it by any means, whether electronically, mechanically, magnetically, digitally, by photocopy, recording or by any other methods, without the prior consent of the owners of the copyright.

Es ilegal la reproducció total o parcial de esta publicació, así como su transmisión por cualquier medio, ya sea electrónico, mecánico, magnético, digital, por fotocopia, grabación u otros métodos sin permiso previo de los titulares del copyright.

© Copyright 2022 by Manuel Blancafort de Rosselló

© Copyright 2022 by Drets d'edició en exclusiva per a tots els països:
/ Exclusive publishing rights for all countries / Derechos de edición en exclusiva para todos los países:

Editorial de Música BOILEAU, S.L.
Provença, 287 - 08037 Barcelona (Spain)
Tels.: (34) 932 155 334 - (34) 934 877 456
boileau@boileau-music.com
www.boileau-music.com

Grafia musical i impressió / Musical notation and printing / Grafía musical e impresión: E.M. BOILEAU, S.L.

D. L. B.23831-2022

ISMN: 979-0-3503-4327-8

Primera edició: desembre 2022 / First edition: December 2022 / Primera

edición: diciembre 2022

Reg. B.3190

Aquesta partitura (B.3190) es ven sense els materials d'orquestra. Tots els drets de qualsevol tipus relacionats amb aquesta obra i qualsevol part d'aquesta obra estan estrictament reservats, incloent-hi -sense estar-hi, però, limitats- el drets per a l'escena, ràdio, televisió, cinema, reproducció mecànica, comunicació pública, internet, traducció, impressió i venda. La comunicació pública d'aquesta obra, de forma completa o parcial, està subjecta a l'autorització corresponent de l'editor. La còpia total d'aquesta obra o de parts separades d'aquesta obra és il·legal i punible de conformitat amb les disposicions de la Llei de la Propietat Intel·lectual vigent. L'ús de còpies, incloent-hi arranjaments i orquestracions diferents de les publicades per l'Editor, està prohibit. **Els materials d'orquestra estan a disposició en lloguer (B.3190o).**

This score (B.3190) is on sale without orchestra materials. All the rights of any type related with this work and any part of this work are strictly reserved, including -without being, however, limited- the rights for the scene, radio, television, cinema, mechanical reproduction, public communication, internet, translation, printing and sale. The public communication of this work, in a complete or partial way, is subject to the corresponding authorization of the publisher. The total copy of this work or of parts being sorted out from this work is illegal and punishable in accordance with the dispositions of the Law of the valid Copyright. The use of copies, including arrangements and orchestrations different of the ones published by the Publisher there, is prohibited. **The orchestra materials are available on hire (B.3190o).**

Esta partitura (B.3190) se vende sin los materiales de orquesta. Todos los derechos de cualquier tipo relacionados con esta obra y cualquier parte de ella están estrictamente reservados, incluyendo -sin estar, sin embargo, limitados- los derechos para la escena, radio, televisión, cine, reproducción mecánica, comunicación pública, internet, traducción, impresión y venta. La comunicación pública de esta obra, de forma completa o parcial, está sujeta a la autorización correspondiente del editor. La copia total de esta obra o de partes separadas de esta obra es ilegal y punible de conformidad con las disposiciones de la Ley de la Propiedad Intelectual vigente. El uso de copias, incluyendo arreglos y orquestaciones diferentes de las publicadas por el Editor, está prohibido. **Los materiales de orquesta están a disposición en alquiler (B.3190o).**

Flauto I
Flauto II - Piccolo
Oboe I
Oboe II - Corno inglese
Clarineti (La, Si) I, II
Fagotti I, II

Corni (Fa) I, II, III, IV
Trombe (Do) I, II

Timpani
Percussione

Cassa, Piatti, Triangolo
Grancassa, Tam-tam

Arpa

Piano / Celesta

Violini I
Violini II
Viole
Violoncelli
Contrabassi

Índex / Index / Índice

Manuel Blancafort, apunt biogràfic	5
Evocaciones	5
Manuel Blancafort, biographical note	6
Evocaciones	6
Manuel Blancafort, apunte biográfico	7
Evocaciones	7

EVOCACIONES

I. Inquietud	9
II. Voces dispersas	27
III. Crepúsculo	50
IV. Cementerio	73
V. Corrandà	84

[CAT]

Manuel Blancafort, apunt biogràfic

Nasqué l'any 1897 a La Garriga. Inicià l'educació musical amb el seu pare (que havia establert, el 1905, la primera fàbrica de rotlles de pianola a Espanya, Rollos Victoria) i amb Joan Alius, pilar musical de l'esmentada fàbrica, i l'amplià posteriorment amb J. Lamote de Grignon.

Manuel Blancafort al piano a l'Ermida, golfes del Balneari Blancafort de La Garriga / Manuel Blancafort at the piano in the «Ermida», attic of the Blancafort de La Garriga Spa / Manuel Blancafort al piano en la Ermida, buhardilla del Balneario Blancafort de La Garriga.

La seva entrada a la joventut coincidí amb l'eclosió de l'impressionisme seguit per l'aparició d'Stravinsky i els Sis francesos. L'entusiasme juvenil per aquestes noves tendències començà a assenyalar la direcció del seu futur. Arran de les primeres publicacions a París, el nom de Blancafort se situà entre els més destacats de la jove escola espanyola i, més exactament, catalana. Especialment la Polca de l'equilibrista donà ràpidament la volta al món en les versions pianística, orquestral i coreogràfica. Amb El parc d'atraccions demostrà l'entusiasme per l'estètica dels Sis i després, l'any 1929, amb la Sonatina antiga manifestà l'allunyament de l'impressionisme per acostar-se a una línia més pura i, en certa manera, cerebral.

Blancafort sembla que va trobar el seu camí definitiu en les obres posteriors: les obres orquestrals (dos Concerts de piano, la Simfonia en Mi, el Preludio, Aria e Giga, El rapte de les sabines, Matí de festa a Puig-Graciós), les obres per a piano (Homage to Chaplin) o el cicle Lírica catalana (per a veu i piano) són manifestacions de l'estat de maduresa assolit i el

perfecte equilibri entre forma i expressivitat sense desviar-se de la seva natural i espontània inclinació per la claredat. «En la seva posició de músic català no ha oblidat l'amplitud del nostre horitzó musical i així ens dona una obra clara, madura, assenyada i sòlidament estructurada, fidel expressió de la seva personalitat en l'ordre individual i que, en el social, representa la síntesi vivent de la cultura musical de Catalunya» (Manuel Valls). Blancafort va pretendre d'aconseguir una música catalana universal. En aquest sentit, i tal com ell mateix asseverà, es troba agermanat amb Frederic Mompou, al qual degué l'empenta definitiva (l'any 1914, als 17 anys) a la seva carrera de compositor.

Va assolir, entre d'altres, els premis següents: Rabell i Cibils (1928), SIMC (1936), Nacional (1949), Ciutat de Barcelona (1950 i 1966), Orfeó Català (1965), i rebé encàrrecs de TVE (1970), del Festival de Música de Compostela (1974) i del Ministeri de Cultura (1983). Fou nomenat Fill Predilecte de La Garriga per l'Ajuntament de la vila on nasqué. L'Ajuntament de Barcelona li atorgà, el 27 de juny de 1986, la Medalla d'Or, que li fou lliurada el 23 de desembre següent per l'alcalde de la ciutat. També fou guardonat amb la Creu de Sant Jordi, atorgada per la Generalitat de Catalunya, i, a títol pòstum, fou distingit amb la Llave de Barcelona.

Morí a Barcelona el 8 de gener de 1987, ben a prop dels 90 anys.

Xavier Calsamiglia i Blancafort
Nét del compositor Manuel Blancafort

Evocaciones

L'obra *Evocaciones* (1969) o *Evocacions* de Manuel Blancafort va ser un encàrrec de l'Orquestra de la Radio-Televisión Española (RTVE), agrupació que la va estrenar el febrer de 1970 a Madrid sota la direcció de Vicente Spiteri. L'obra està dedicada al fill del compositor Alberto Blancafort, qui també va ser director d'orquestra.

D'una durada aproximada de vint minuts, *Evocaciones* està dividida en tres moviments, dos dels quals es divideixen a la vegada en dues parts. El primer moviment consta d'«Inquietud» i «Voces dispersas»; el segon, de «Crepúsculo» i «Cementerio»; i el tercer —sense divisió— s'anomena «Corranda».

El mateix Manuel Blancafort confessava que gran part de l'obra estava basada en temes escrits per ell durant els anys 1918 i 1920. L'últim moviment, la corranda, era una composició de data més recent.

La idea d'aquesta composició li va venir arrel de l'edició dels seus *Cants íntims*, publicats a París el 1924. La difusió de la seva obra va propiciar que la crítica lamentés que malgrat tenir una abundància natural d'idees no les traslladés més sovint al paper. Des d'aquell moment el compositor va decidir reservar més sovint els seus esbossos per tal d'ampliar-los i orquestrar-los en un futur. Després de tant de temps posposant aquest treball, l'encàrrec de RTVE va oferir-li l'ocasió propícia perquè pogués realitzar-lo.

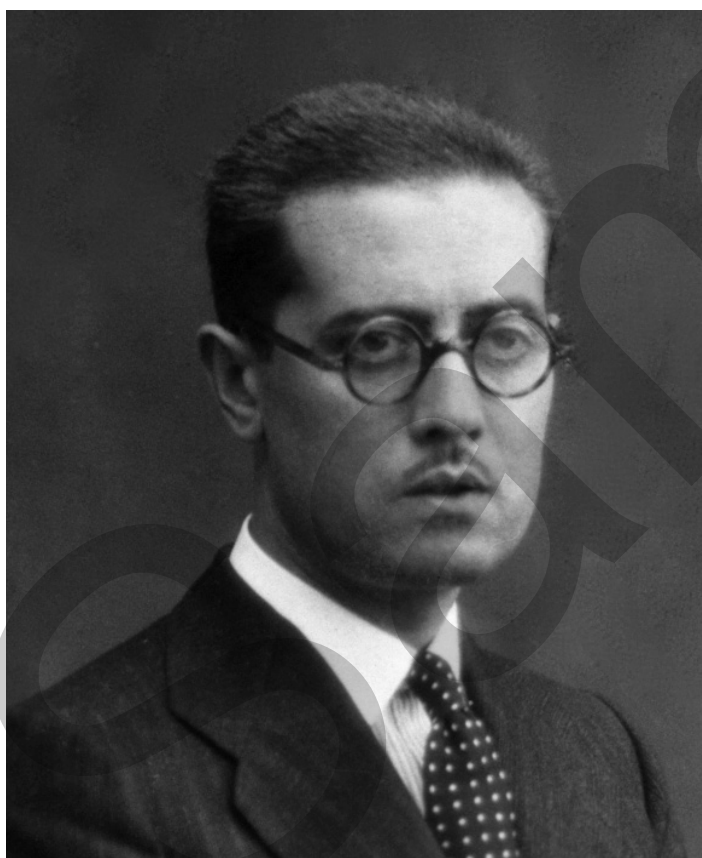
L'Editor

[ENG]

Manuel Blancafort, biographical note

Was born in 1897 in La Garriga. He started his musical education with his father (who had set up in 1905 the first pianola-roll factory in Spain, Rollos Victoria) and with Joan Alius, a musical expert at the afore-mentioned factory, later to continue with J. Lamote de Grignon.

The period of his youth coincided with the blossoming of Impressionism followed by Stravinsky and the French Six. His youthful enthusiasm for these new trends began to mark the course of his development.

Manuel Blancafort (1922).

As a result of his first publications in Paris, the name Blancafort became one of the best-known of the young Spanish and, more precisely, Catalan school. His *Polca de l'equilibrista* (The Tightrope Walker's Polka) went around the world through piano, orchestra and choreographic versions. With *El parc d'atraccions* (The Amusement Park), he showed his enthusiasm for the aesthetics of the Six and later, in 1929, *Sonatina antiga* (Antique Sonatina) meant a withdrawal from Impressionism and an approach to a purer and, to some extent, more cerebral line.

Blancafort seemed to find his definitive way with his later works: the orchestral (two Piano Concerts, the *Simfonia en Mi*, the *Preludio, Aria e Giga, El rapte de les sabines, Matí de festa a Puig-Graciós*), the solo piano pieces (Homage to Chaplin) or the cycle *Lírica catalana* (for voice and piano) show evidence of a state of acquired maturity and the perfect balance between form and expression without deviating from

his natural and spontaneous inclination for clarity. «From his position as a Catalan musician, he has not forgotten the broadness of our musical horizon and thus gives us works which are clear, mature, sensible and of solid structure, the faithful expression of his personality on the individual level, and which, on the social plane, represents the living synthesis of the Catalan musical culture» (Manuel Valls). Blancafort tried to create a universal Catalan music. In this way, as himself said, he is linked with Frederic Mompou, thanks to whom he became (in 1914, at the age of 17) consolidated as a composer.

He obtained the following prizes: *Rabell i Cibils* (1928), *SIMC* (1936), *Nacional* (1949), *Ciutat de Barcelona* (1950 and 1966), *Orfeó Català* (1965), and received commissions from *TVE* (1970), the *Festival de Música de Compostela* (1974) and the *Ministry of Culture* (1983). He was nominated Garriga's favourite son –his hometown, near Barcelona– by its Town Council. The City Council of Barcelona decided to give him the *Gold Medal* on 27th June 1986. This medal was delivered to him on 23rd December of that same year by the Mayor. He was awarded the *Creu de Sant Jordi* by the *Generalitat of Catalonia* and, after his death, he received the *Llave de Barcelona*.

He died in Barcelona on 8th January 1987, shortly before reaching the age of 90.

Xavier Calsamiglia i Blancafort

Grandson of the composer Manuel Blancafort

Evocaciones

The work *Evocaciones* (1969) [Evocations] by Manuel Blancafort was commissioned by the *Orquesta de la Radio-Televisión Española (RTVE)*, which premiered it in February 1970 in Madrid conducted by *Vicente Spiteri*. The work is dedicated to the son of the composer *Alberto Blancafort*, who was also a conductor.

Of an approximate duration of twenty minutes, *Evocaciones* is divided into three movements, two of which are divided into two parts at the same time. The first movement consists of "Inquietud" and "Voces dispersas"; the second, of "Crepúsculo" and "Cementerio"; and the third -without division- is called "Corranda".

Manuel Blancafort himself confessed that a large part of the work was based on themes written by him during the years 1918 and 1920. The last movement, the *corranda*, was a composition of more recent date.

The idea for this composition came to him as a result of the publication of his *Cants íntims*, published in Paris in 1924. The diffusion of his work led the critics to regret that despite having a natural abundance of ideas, he did not translate them more often to paper. From that moment on, the composer decided to reserve his sketches more often in order to expand and orchestrate them in the future. After so long postponing this work, the commission from *RTVE* offered him the propitious occasion to realize it.

The Publisher

[CAST]

Manuel Blancafort, apunte biográfico

Nació el año 1897 en La Garriga. Inició su educación musical con su padre (que había establecido, en 1905, la primera fábrica de rollos de pianola en España, Rollos Victoria) y con Joan Alius, pilar musical de la citada fábrica, ampliándola posteriormente con J. Lamote de Grignon.

Su entrada en la juventud coincidió con la eclosión del impresionismo, seguido por la aparición de Stravinsky y de los Seis franceses. El entusiasmo juvenil por estas nuevas tendencias empezó a marcar la dirección de su camino.

Manuel Blancafort i la seva esposa, la violinista Helena París, amb el pianista Ricard Viñes. *Manuel Blancafort and his wife, the violinist Helena París, with the pianist Ricardo Viñes.* / Manuel Blancafort y su esposa, la violinista Helena París, con el pianista Ricardo Viñes.

A raíz de sus primeras publicaciones en París, el nombre de Blancafort figuró entre los más destacados de la joven escuela española y, más concretamente, catalana. Especialmente la Polca de l'equilibrista (Polca del equilibrista) dio rápidamente la vuelta al mundo en sus versiones pianística, orquestal y coreográfica. Con *El parc d'atraccions* (El parque de atracciones) demostró su entusiasmo por la estética de los Seis y después, en 1929, con la *Sonatina antiga* (Sonatina antigua) manifestó su alejamiento del impresionismo para acercarse a una línea más pura y, en cierta manera, cerebral.

Blancafort parece encontrar su camino definitivo con sus obras posteriores: las obras orquestales (dos Conciertos de piano, la Simfonia en Mi, el Preludio, Aria e Giga, El rapte de les sabines, Matí de festa a Puig-Graciós), las obras para piano (Homage to Chaplin) o el ciclo *Lírica catalana* (para voz y piano) son manifestaciones de la madurez adquirida y del perfecto equilibrio entre forma y expresividad sin desviarse de su natural y espontánea inclinación por la claridad. «En

su posición de músico catalán no ha olvidado la amplitud de nuestro horizonte musical y nos da una obra clara, madura, inteligente y sólidamente estructurada, fiel a la expresión de su personalidad en el orden individual y que, en lo social, representa la síntesis viviente de la cultura musical de Cataluña» (Manuel Valls). Blancafort pretendió conseguir una música catalana universal. En este sentido, y tal como él decía, se encuentra hermanado con Frederic Mompou, a quien debe el empujón definitivo (en 1914, a los 17 años) hacia su carrera de compositor.

Obtuvo, entre otros, los siguientes premios: Rabell i Cibils (1928), SIMC (1936), Nacional (1949), Ciutat de Barcelona (1950 y 1966), Orfeó Català (1965), y recibió encargos de TVE (1970), del Festival de Música de Compostela (1974) y del Ministerio de Cultura (1983). Fue distinguido con el título de Hijo Predilecto de La Garriga por el Ayuntamiento de su villa natal. El Ayuntamiento de Barcelona le otorgó, el 27 de junio de 1986, la Medalla de Oro, siéndole entregada el 23 de diciembre de ese año por el alcalde de la ciudad. Fue galardonado también con la Creu de Sant Jordi, otorgada por la Generalitat de Cataluña y, a título póstumo, fue distinguido con la Llave de Barcelona.

Murió en Barcelona el 8 de enero de 1987, poco antes de cumplir los 90 años.

Xavier Calsamiglia Blancafort
Nieto del compositor Manuel Blancafort

Evocaciones

La obra *Evocaciones* (1969) de Manuel Blancafort fue un encargo de la Orquesta de la Radio-Televisión Española (RTVE), agrupación que la estrenó el febrero de 1970 a Madrid bajo la dirección de Vicente Spiteri. La obra está dedicada al hijo del compositor Alberto Blancafort, quien también fue director de orquesta.

De una duración aproximada de veinte minutos, *Evocaciones* está dividida en tres movimientos, dos de los cuales se dividen a la vez en dos partes. El primer movimiento consta de «Inquietud» y «Voces dispersas»; el segundo, de «Crepúsculo» y «Cementerio»; y lo tercero —sin división— se denomina «Corranda».

El mismo Manuel Blancafort confesaba que gran parte de la obra estaba basada en temas escritos por él durante los años 1918 y 1920. El último movimiento, la corranda, era una composición de fecha más reciente.

La idea de esta composición le vino raíz de la edición de sus *Cants íntims*, publicados en París el 1924. La difusión de su obra propició que la crítica lamentara que a pesar de tener una abundancia natural de ideas no las trasladara más a menudo al papel. Desde aquel momento el compositor decidió reservar más a menudo sus esbozos para ampliarlos y orquestarlos en un futuro. Después de tanto de tiempo posponiendo este trabajo, el encargo de RTVE le ofreció la ocasión propicia para que pudiera realizarlo.

El Editor

Sample

Evocaciones

(1969)

I. Inquietud

Manuel Blancafort

(1897-1987)

Allegro, un poco agitato ♩ = 152

1

Piccolo

Flauto I

Oboi I,II

Clarineti (La) I,II

Fagotti I,II

Corni (Fa) I-II

Corni (Fa) III,IV

Trombe (Do) I,II

Timpani

Percussione

Arpa

Piano

Violini I

Violini II

Viole

Violoncelli

Contrabassi

f *p* *pp*

11

Picc. *mf* *pp* *mf*

Fl. I *mf* *mp* *p* *pp* *mf*

Ob. I,II

Cl. I,II *mp* *p* *pp*

Fag. I,II *mf* *p* *pp*

Crn. I,II *pp*

Crn. III,IV

Tr. I,II

Timp. *pp*

Perc.

Ar. *pp*

Pno. *mf* *p* *mf*

VI. I *mf* *p* *mf*

VI. II *mf* *p* *mf* unis.

Vle. *mf* *p* *pp* *mf* pizz.

Vc. *mf* *p* *pp* *mf* arco pizz.

Cb. *p* *pp*

20 3

Picc.
p *f*

Fl. I
mp *p* *mp* *f*

Ob. I,II
f

Cl. I,II
mp *p* *p* *f*

Fag. I,II
p *p* *f*

Crn. I,II

Crn. III,IV

Tr. I,II

Timp.

Perc.

Ar.
p

Pno.
p *f*

VI. I
p *pizz.* *p* *arco* *div.* *f*

VI. II
p *pizz.* *p* *arco* *div. arco* *f*

Vle.
p *f*

Vc.
p *arco* *pizz.* *arco* *f*

Cb.
p

28 4 **Ritenuto un poco il tempo**

Picc. *p* *mp*

Fl. I *p* *mf*

Ob. I,II *p* *mf* solo a 2

Cl. I,II *p* *mf* a 2

Fag. I,II *p* *mf*

Crn. I,II *mf*

Crn. III,IV *mf*

Tr. I,II *mf*

Timp. *mf*

Perc.

Ar. *mf*

Pno.

Ritenuto un poco il tempo

VI. I *p* unis. *mf* pizz.

VI. II *p* unis. pizz.

Vle. *p* *mf* arco

Vc. *p* pizz. *mf* arco div.

Cb. *p* pizz. *mf* arco

54 8 Poco meno (♩. = 80)

Instrumentation and Dynamics:

- Picc.**: *sfz*, *p*
- Fl. I**: *sfz*, *p*
- Ob. I, II**: *poco f*, *sfz*, *p*
- Cl. I, II**: *sfz*, *p*
- Fag. I, II**: *poco f*, *sfz*, *p*
- Crn. I, II**: *sfz*, *p*
- Crn. III, IV**: *sfz*, *p*
- Tr. I, II**: *poco f*, *sfz*, *p*
- Timp.**: *sf*, *p*
- Perc.**: *mf*, *p*, *mf*
- Ar.**: *f*
- Pno.**: *poco f*
- VI. I**: *sfz*, *p*
- VI. II**: *sfz*, *p*
- Vle.**: *poco f*, *unis.*, *p*
- Vc.**: *poco f*, *pizz.*, *arco div.*, *p*
- Cb.**: *sfz*, *p*

9 Tempo I

64

Picc. *sfz* *f*

Fl. I *sfz* *f*

Ob. I,II *a 2* *sfz* *mf* *f* *a 2* *I.*

Cl. I,II *sfz* *a 2* *f*

Fag. I,II *sfz* *p* *I.* *f*

Crn. I,II *sfz* *p* *f* *p*

Crn. III,IV

Tr. I,II *sfz* *p*

Timp. *sfz* *p*

Perc.

Ar.

Pno.

VI. I *sfz* *p* *mf* *p* *f*

VI. II *sfz* *unis.* *p* *mf* *p* *f*

Vle. *sfz* *p* *mf* *p* *f*

Vc. *sfz* *unis.* *p* *mf* *p* *f*

Cb. *sfz* *mf* *p* *f*

Tempo I

